

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/291/2021
Identifikačné číslo spisu:	7510215996
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7510215996.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu E. Z., bývajúceho v O., J. XXX/XX, zastúpeného advokátkou JUDr. Andreou Tkáčovou, so sídlom Magurská 3, Košice, proti žalovaným 1/ N. U., bývajúcej v D. XXX, 2/ JUDr. D. U., bývajúcej v U., Z. 1, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 18C/488/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 8. augusta 2018 sp. zn. 9Co/330/2017, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 8. augusta 2018 sp. zn. 9Co/330/2017 - 266 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 18C/488/2010 - 145 zo dňa 23. januára 2014 zamietol žalobu žalobcu, okrem časti 180,- eur, v ktorej konanie zastavil, ktorou sa domáhal zaviazať žalované zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 34.232,05 eur s 18 % úrokom z omeškania ročne od 21. septembra 1999 do zaplatenia, sumu 3.233,57 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 20. apríla 2009 do zaplatenia a sumu 3.703,92 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 2. novembra 2006 do zaplatenia titulom náhrady škody. Žalovanej 1/ náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť trovy konania len žalovanej 2/ v sume 2.473,18 eur.

1.1. Súd prvej inštancie ustálil, že žalobca nárok na náhradu škody odvodzuje z konania vedeného na Okresnom súde Košice I sp. zn. 16C/289/2000, v ktorom konaní ním vedenom proti žalovanej UNIQUA poisťovni, a.s., bol právne zastúpený advokátom JUDr. G. U., a voči žalovanej uplatňoval zaplatenie preddavku z poisteného plnenia vo výške 600.000,- Sk, ktoré sa viazalo k poisťnej udalosti, ku ktorej došlo motorovým vozidlom žalobcu a uloženie povinnosti poisťovne ukončiť vyšetrovanie predmetnej poisťnej udalosti. Poisťovňa poisťnú udalosť vybavila bez poskytnutia poisťného plnenia a listom zo dňa 20. apríla 2000 oznámila žalobcovi, že od poisťnej zmluvy odstupuje. Právny zástupca žalobcu JUDr. G. U. v priebehu konania požiadal súd o pripustenie zmeny žaloby tak, aby žalovaná poisťovňa bola povinná zaplatiť žalobcovi celé poisťné plnenie z poisťnej udalosti vo výške 1.031.274,70 Sk (34.232.005 eur) s príslušenstvom. O tomto návrhu na pripustenie zmeny žaloby súd rozhodol tak, že zmenu nepripustil,

žalobu žalobcu zamietol, žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej poisťovni trovy konania vo výške 45.515,- Sk a štátu trovy vo výške 4.600,- Sk. O odvolaní žalobcu proti tomuto rozsudku (v odvolacom konaní žalobcu JUDr. G. U. už nezastupoval) Krajský súd v Košiciach rozsudkom rozhodol tak, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením odmietol. V prejednávanej veci potom žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody v súvislosti s výkonom advokácie voči dedičkám JUDr. G. U., ktorý ho ako právny zástupca neúspešne zastupoval v konaní vedenom proti poisťovni.

1.2. V rámci právneho posúdenia prejednávanej veci podľa § 13 ods. 1, 2, 3, § 19 ods. 1, 2, § 21 ods. 1 až 4 zákona č. 132/1990 Zb. o advokácii súd prvej inštancie vyvodil, že v prípade zodpovednosti advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie ide o objektívnu zodpovednosť založenú na súbežnom splnení jej predpokladov, ktorými sú výkon advokácie, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. Ich splnenie musí byť v konaní jednoznačne preukázané, pričom dôkazná povinnosť stojí na poškodenom. V prejednávanej veci bol prvý zákonný predpoklad výkon advokácie JUDr. U., právnym predchodcom žalovaných, nesporný. Pokiaľ ide o druhý predpoklad, ktorým je vznik škody, súd prvej inštancie uzavrel, že táto v konaní zo strany žalobcu nebola preukázaná. Súd prvej inštancie ustálil, že v čase podania žaloby poisťovňa ešte neukončila prešetrenie poistnej udalosti, preto nevyplatila poistné plnenie žalobcovi. Podaním žaloby na plnenie preto JUDr. U. nemohol žalobcovi spôsobiť škodu. Žalobca mal dostatok času na podanie samostatnej žaloby na plnenie potom, ako zistil, že súd v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/289/2000 nepripustil zmenu žaloby. Podaním návrhu na pripustenie zmeny žaloby až do rozhodnutia súdu o jej nepripustení došlo k prerušeniu a spočívaniu premĺčacej doby na uplatnenie nároku na poistné plnenie, a to od 3. marca 2001 do 6. septembra 2006. Po zamietajúcom rozsudku súdu prvej inštancie, došlo dňa 31. októbra 2006 k ukončeniu zastupovaniu žalobcu JUDr. U. a žalobcovi nič nebránilo po nepripustení zmeny žaloby, ale aj po vypovedaní plnej moci JUDr. U., podať žalobu na plnenie, keď po 6. septembri 2006 nárok žalobcu na podanie žaloby na plnenie ešte nebol premĺčaný. Ani v tomto smere preto nebola preukázaná existencia škody, a z toho dôvodu nemôže existovať ani príčinná súvislosť medzi údajnou nečinnosťou JUDr. U. a vznikom škody. Navyše žalobcovi uplynula 2-ročná premĺčacia lehota na podanie žaloby o náhradu škody, ktorá začala plynúť 7. septembra 2006, žaloba bola podaná až dňa 10. decembra 2010.

1.3. Pokiaľ žalobca uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 3.703,91 eur, ktorú vyčíslil ako finančné náklady zaplatené JUDr. U. za zastupovanie, ani v tomto smere žalobca dôkazné bremeno neunesol a nepreukázal, že túto sumu zaplatil. Nepreukázal tiež, kedy malo dôjsť k zaplateniu tejto sumy. Navyše je zrejmé, že JUDr. U. žalobcu správne zastupoval, preto vyplatenie odmeny bolo v súlade s § 19 zákona č. 132/1990 Zb. a nemožno preto hovoriť o škode.

1.4. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) na základe odvolania žalobcu v poradí prvým rozsudkom zo dňa 13. mája 2015 č. k. 1Co/415/2014 - 178 potvrdil napadnutý rozsudok okrem výroku, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie 180,- eur zastavené. Žalovanej 1/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej 2/ trovy odvolacieho konania vo výške 617,10 eur.

1.5. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 16. augusta 2017 č. k. 8Cdo/121/2017 - 246 tento rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 13. mája 2015 sp. zn. 1Co/415/2014 zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplynulo, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že postupom odvolacieho súdu, ktorý nedoručil vyjadrenie žalovaných k odvolaniu žalobcovi, došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a zároveň k odňatiu možnosti konať pred súdom, v dôsledku čoho sa dopustil procesnej vady konania.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) v poradí druhým rozsudkom z 8. augusta 2018 sp. zn. 9Co/330/2017 opätovne rozhodol o odvolaní žalobcu tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným priznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

2.1. Odvolací súd poukázal, že predmetom konania v prejednávanej veci je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorú mu mal spôsobiť právny predchodca žalovaných v súvislosti s výkonom advokácie. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca nepreukázal naplnenie všetkých predpokladov zodpovednosti právneho predchodcu žalovaných za škodu, preto správne

rozhodol, že zodpovednosť nie je daná a z toho dôvodu žalobu zamietol. Nakoľko táto zodpovednosť je založená na kumulatívnom splnení všetkých predpokladov, za situácie, pokiaľ žalobca nepreukázal jeden z uvedených predpokladov, nemôže byť jeho nárok dôvodný. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že porušenie povinnosti v súvislosti s výkonom advokácie právneho predchodcu žalovaných nebolo v danej veci preukázané.

2.2. Podľa odvolacieho súdu je zrejmé, že žalobca bol v konaní vedenom pred súdom prvej inštancie sp. zn. 16C/289/2000 neúspešný, lebo súd prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu jeho žalobu zamietol. Za porušenie povinnosti zo strany právneho predchodcu žalovaných nemožno považovať samotné podanie žaloby v uvedenom konaní a v tej súvislosti postup pri zastupovaní žalobcu. I keď žaloba žalobcu bola zamietnutá, právny predchodca žalovaných sa pri koncipovaní žaloby nedopustil žiadneho pochybenia. Námitka žalobcu, že JUDr. U. mal podať v jeho mene samostatnú žalobu o určenie neplatnosti odstúpenia od zmluvy zo strany poisťiteľa, čím sa dopustil porušenia povinnosti advokáta v súvislosti s výkonom advokácie, nie je opodstatnená. Žalobca na podaní takejto určovacej žaloby nemal naliehavý právny záujem, keďže samostatnou žalobou bol oprávnený domáhať sa zaplata poistného plnenia. V tomto konaní by súd riešil ako predbežnú otázku, či poisťovňa platne odstúpila od poistnej zmluvy. Pokiaľ ide o výhradu žalobcu, že JUDr. U. mal svojím konaním prispieť k tomu, aby súd rozhodol o pripustení zmeny žaloby, rovnako nie je opodstatnenou. Advokát nemá povinnosť kontroly alebo dohľadu nad súdmi. Nedostatky, resp. vady a chyby postupu a rozhodnutia súdu môže korigovať iba v konaní o opravných prostriedkoch. Advokát teda nemôže niesť zodpovednosť, pokiaľ nejde o porušenie jeho povinnosti, resp. o jeho zavinenie. Pokiaľ teda súd prvej inštancie nerozhodol o návrhu žalobcu na zmenu žaloby včas, ale urobil tak až po niekoľkých rokoch, advokát nemôže zodpovedať za škodu, ktorú spôsobil svojím neobvyklým postupom súd.

2.3. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie mal za to, že dňom 19. marca 2001, t. j. po podaní návrhu na zmenu žaloby v konaní sp. zn. 16C/259/2000, až do času rozhodnutia o navrhovanej zmene súdom prvej inštancie o jej nepripustení dňa 6. septembra 2006, došlo k zastaveniu plynutia premlčacej doby.

2.4. Podľa súdu aj napriek tomu, že nie je splnený už prvý predpoklad zodpovednosti za škodu advokáta pri výkone advokácie, t. j. porušenie povinnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý je právnym predchodcom žalovaných, naplnený nebol ani ďalší predpoklad zodpovednosti, a to vznik škody žalobcovi. Pokiaľ žalobca v odvolaní poukázal na to, že svedok G. Y. potvrdil prevzatie peňazí od žalobcu JUDr. U., správne súd prvej inštancie uzavrel, že JUDr. U. ako právnenému zástupcovi žalobcu v zmysle zákona č. 132/1990 Zb. odmena prináležala.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj dovolateľ) dovolanie, ktorého prípustnosť odvodzoval z § 420 písm. f/ CSP. Dovolateľ namietal nesprávny postup odvolacieho súdu, ktorý nerešpektoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/121/2017 zo dňa 30. augusta 2017, ktorým bol zrušený pôvodný (prvý v poradí) rozsudok odvolacieho súdu vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 1Co/415/2014, v ktorom rozhodnutí bolo najvyšším súdom konštatované odňatie mu možnosti konať pred súdom. Zdôraznil, že odvolací súd mu predmetné uznesenie najvyššieho súdu doručil až 3. septembra 2018, t. j. až potom ako vo veci opätovne rozhodol, čím pred rozhodnutím odvolacieho súdu nemal vedomosť, že o jeho dovolaní proti predchádzajúcemu rozsudku odvolacieho súdu v prejednávanej veci už bolo rozhodnuté. Takýmto procesným postupom podľa dovolateľa mu bola znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva.

3.1. K začiatku behu premlčacej lehoty vo veci, v ktorej ho právny predchodca žalovaných ako advokát zastupoval, dovolateľ namietal, že poisťiteľ od poistnej zmluvy písomne odstúpil dňa 20. apríla 2000, ktoré odstúpenie doručil len JUDr. U., ktorý ho v danom čase zastupoval v súdnom konaní vedenom voči poisťiteľovi. Poistná zmluva týmto úkonom bola zrušená od začiatku. JUDr. U. mal tým podať žalobu na určenie, že odstúpenie od zmluvy zo strany poisťiteľa je neplatné, pričom začiatok behu premlčacej lehoty na uplatnenie nároku voči poisťiteľovi pripadol na 21. apríla 2000, a nie na 7. septembra 2006 ako to posúdil súd prvej inštancie. Tým, že JUDr. U. nepodal žalobu na neplatnosť odstúpenia od zmluvy v zákonnej lehote, ním spísané doplnenie žalobného návrhu vo veci sp. zn. 16C/289/2000 o zaplata poistného plnenia z poistnej udalosti a návrh na zmenu žaloby, doručené súdu dňa 19. marca 2001, sa stali bezpredmetné. Nepodaním žaloby na neplatnosť odstúpenia od poistnej

zmluvy, ho právny predchodca žalovaných pripravil o možnosť uplatniť si nárok na poistné plnenie. V prípade, ak by bol súd vyslovil neplatnosť odstúpenia od poistnej zmluvy, vznikol by mu i nárok na náhradu škody v súvislosti s opravou motorového vozidla. Uvedeným konaním, resp. nekonaním JUDr. U. mu vznikla škoda. Odvolací súd preto nesprávne vyhodnotil zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi v súvislosti s výkonom advokácie, resp. jeden z predpokladov takejto zodpovednosti, a to vznik škody, ktorý je nesporný. JUDr. U. ho pritom nechal zaplatiť i súdny poplatok na pripustenie zmeny žalobného návrhu, pričom si musel byť vedomý skutočnosti, že súd o tomto návrhu nerozhodol, a zmenený nárok mohol uplatniť v samostatnom súdnom konaní a pôvodný žalobný návrh vziať späť. V tejto súvislosti dovolateľ zdôraznil, že súd prvej inštancie pri posudzovaní ním uplatneného nároku na náhradu škody voči žalovaným ako právnym nástupkyniam advokáta, ktorý ho neodborne zastupoval v spore o zaplatenie poistného plnenia (bol nečinný a dopustil sa pochybení) posudzoval cez jeho premĺčanie, pričom odvolací súd na jeho odvolanie napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s odôvodneným, že ukončením šetrenia poistnej udalosti, sa už nemôže súdnou cestou domáhať uloženia povinnosti ukončiť šetrenie poistnej udalosti, ako ani uloženia povinnosti poisťovateľovi zaplatiť preddavok poistného plnenia, pričom ale prvoinštančný súd jeho návrh na zmenu žaloby, ktorým už žiadal zaplatenie samotného poistného plnenia nepripustil.

3.2. Dovolateľ preto žiadal rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie, zároveň žiadal priznať náhradu trov celého konania.

4. Žalovaná 2/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu žalobcu navrhla dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť a žiadala priznať náhradu trov dovolacieho konania. Poukázala, že dovolateľ dovolaním namieta rozhodnutie súdu prvej inštancie, namiesto rozhodnutia odvolacieho súdu. Žalovaná 2/ ďalej poukázal, že najvyšší súd v uznesení sp. zn. 8Cdo/121/2017 zo dňa 16. augusta 2017, považoval za odňatie možnosti konať žalobcu pred súdom tú skutočnosť, že mu nebolo doručené vyjadrenie žalovaných k odvolaniu. Predmetné vyjadrenie bolo dovolateľovi riadne doručené, čím došlo k náprave procesných chýb v konaní, a preto jeho tvrdenie, že odvolací súd nerešpektoval uznesenie najvyššieho súdu sa nezakladá na pravde. Podľa žalovanej skutočnosť, že dané rozhodnutie najvyššieho súdu bolo dovolateľovi doručené až po vydaní napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu zo dňa 8. augusta 2018, sp. zn. 9Co/330/2017, nie je takým porušením procesných práv, ktorým by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces. Postupom odvolacieho súdu nedošlo znemožneniu realizácie tých procesných práv, ktoré Civilný sporový poriadok priznáva dovolateľovi, nakoľko odvolací súd nie je povinný v každom prípade v súvislosti s rozhodovaním o odvolaní strany sporu nariaďovať pojednávanie a v prípade, že pojednávanie nie je nariadené, neprichádza do úvahy realizácia uvedených procesných práv. Odvolací súd môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, tak ako to urobil odvolací súd aj v tomto prípade.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, ktoré má predpísané náležitosti (§ 428 CSP), podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie, sú uvedené v § 420 a § 421 CSP.

7. Žalobca (vychádzajúc z obsahu dovolania podľa § 124 CSP) vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z § 420 písm. d/ a f/ CSP (bod 3), v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, ak nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Najvyšší súd zdôrazňuje, že jednou z podmienok konania je tiež podmienka vzťahujúca sa na právny princíp ne bis in idem (nie dvakrát o tej istej veci) - a to, že prejednávaniu a rozhodnutiu veci nesmie brániť prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata). Nie je teda možné viesť konanie v tej istej veci, o

ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté (a právoplatnosť rozhodnutia trvá), práve ktorú prekážku najvyšší sud v danej veci zistil, na čo v podstate poukázal sám dovolateľ odvolávajúci sa na nedoručenie mu zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu pred opätovným rozhodnutím veci napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu (dovolateľ v tomto nezákonnom postupe videl i znemožnenie mu, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces).

9. Z obsahu súdneho spisu totiž vyplýva, že v poradí prvý rozsudok odvolacieho súdu z 13. mája 2015 č. k. 1Co/415/2014 - 178 (ďalej aj „prvotný“ rozsudok odvolacieho súdu), ktorým bol potvrdený odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a ktorý bol na základe dovolania žalobcu v rozsahu uplatnených dovolacích dôvodov preskúmaný najvyšším súdom, nadobudol právoplatnosť doručením sporovým stranám dňa 1.7.2015, ako je to napokon vyznačené aj na doložke právoplatnosti vyznačenej na jeho originály založenom v spise. Tento prvotný právoplatný rozsudok odvolacieho súdu bol zrušený rozsudkom najvyššieho súdu zo dňa 16. augusta 2017, č. k. 8Cdo/121/2017 - 246, ktoré rozhodnutie podľa § 454 CSP doručuje procesným stranám krajský (odvolací) súd, ktorý tak oznamuje stranám svojho pôvodného konania výsledok konania o dovolaní. Je preto tiež súdom, ktorý podľa § 227 ods. 2 CSP určuje okamih nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o odvolaní a rovnako ju aj vyznačuje. Na to, aby rozhodnutie najvyššieho súdu mohlo voči procesným stranám vyvolať právne účinky, je potrebné jeho doručenie stranám, nie iba zaslanie príslušnému súdu prvej inštancie. Právne následky zrušujúceho rozsudku teda nastali až okamihom, keď ho krajský (odvolací) súd doručil všetkým procesným stranám. V tomto prípade zrušujúci rozsudok najvyššieho súdu zo dňa 16. augusta 2017, č. k. 8Cdo/121/2017 - 246, nadobudol právoplatnosť až dňa 3.9.2018 a až týmto okamžikom prestala v posudzovanej veci existovať prekážka veci právoplatne rozhodnutej, založená prvotným rozsudkom odvolacieho súdu. Ten však opätovne rozhodol o odvolaní žalobcu napadnutým rozsudkom už 8. augusta 2009. t. j. pred nadobudnutím právoplatnosti zrušujúceho rozhodnutia najvyššieho súdu jeho doručením sporovým stranám, t. j. i dovolateľovi.

10. Z uvedeného je tak zrejmé, že odvolací súd rozsudkom rozhodol o odvolaní dovolateľa proti napadnutému rozhodnutiu prvoinstančného súdu, hoci vec bola ešte stále právoplatne rozhodnutá jeho prvotným rozsudkom bez toho, aby tento jeho prvotný rozsudok bol už právoplatne zrušený. Vydaním neskoršieho napadnutého rozsudku z 8. augusta 2018 sp. zn. 9Co/330/2017 - 266, tak odvolací súd naplnil vadu zmätočnosti konania, pretože tu existovala prekážka veci súdom právoplatne rozhodnutej. Na vydanie napadnutého rozsudku tak neboli splnené podmienky konania.

11. So zreteľom na dôvodne namietanú závažnú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. d/ CSP, dovolací súd už nepovažoval za účelné a hospodárne pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa týkajúcej sa ďalších namietaných dovolacích dôvodov.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené, dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

13. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

